

[Burgdorf]

Hr. Ole Henriksen kom med nogle betragtninger angående forbindelsen til Sverige. Da vi havde debatten i januar måned – var det vist – om fremskridtspartiets og de radikales forslag om broforbindelsen, nævnte jeg de ting, som jeg er ængstelig for. Jeg er nemlig ængstelig for, at hvis ikke vi er vakse nok i vort land, hvad der kniber lidt for os en gang imellem, og går i gang med vores eget foretagende, vil svenskerne bygge en bro herover til Sjælland og vesttyskerne måske en bro over Femernsund til Vesttyskland, og så er vi i det fynske og jyske afskåret, så det basker. Vi vil gerne kæmpe for at undgå det, og jeg tror også, at fornuftige mennesker, også i denne sal, vil kunne forstå, at det ikke går.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg indledningsvis understrege, at den redegørelse, vi diskuterer i dag, jo er en redegørelse, som er afgivet af den samlede regering. Alle partier i regeringen har givet tilslutning til de synspunkter, som redegørelsen er udtryk for.

Der har nogle gange i formiddagens løb fra flere talere været sat spørgsmålstejn ved den linje, som en af venstres tidligere statsministre, Niels Neergaard, stod for, og den linje, som mit parti står for i dag. Det skyldes en artikel, som trafikminister Arne Melchior har ladet offentliggøre i Berlingske Tidende i dag.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige, at de synspunkter, Niels Neergaard gav udtryk for i 1932 vedrørende Lillebæltsbroen – de findes i Folketingstidende 1931-32 sp. 2651 – ikke adskiller sig væsentligt fra de synspunkter, venstre står for i dag. Nu kan man sige, at det ville måske ikke være mærkeligt, om der var sket en vis udvikling i et parti over en årrække, som der her er tale om, men man vil faktisk, når man nærlæser Niels Neergaards udtalelser, kunne nikke genkendende til de hovedsynspunkter, jeg gav udtryk for under debatten for et øjeblik siden.

Niels Neergaard siger, at der er to ting, der er afgørende for, hvorvidt man skal gå i gang med et større projekt. Så nævner han dem: for det første, om det er et foretagende, som har en økonomisk berettigelse. Det er det første spørgsmål. Det andet hensyn ifølge

Niels Neergaard er, om foretagendet betyder et almindeligt kulturelt – og jeg tror, hvis Niels Neergaard havde levet i dag, havde han også sagt planlægningsmæssigt – fremskridt for landet, om det opfylder vigtige statsopgaver, som man såvel i gode som i onde tider skal have øje for.

Hvis man ser essensen af disse to hovedpunkter og sammenholder den med de betæneligheder, jeg gav udtryk for om det økonomiske, om, hvorvidt billetprisen kan holdes på samme niveau for en bro som for færgerne, om, hvorvidt vi ud fra et samfundsøkonomisk hensyn kan gå i gang med den opgave nu eller ikke, og dette med det kulturelle, det planlægningsmæssige, om det virkelig er fornuftigt at koncentrere eller centralisere udviklingen, sådan som en bro vil medføre, eller om vi skulle tage et større hensyn til behovet for decentralisering, vil man se, at det præcis er de samme synspunkter, ganske vist sagt med lidt andre ord i en anden tid, men jeg tror ikke, der er den store forskel.

Må jeg slutte mit indlæg med at sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. J. K. Hansen, at jeg forstår i og for sig godt, at hr. J. K. Hansen ligesom spiller lidt op til, at de fire partier måske ikke i alle henseender har samme udgangspunkt i denne diskussion. Det er der i og for sig ikke noget mærkeligt i, for det er jo fire forskellige partier. Men jeg synes nu, at hr. J. K. Hansen skulle tage lidt vare på sit eget parti, inden han begynder at kaste med sten. Hvordan står det egentlig til med klarheden og enigheden i socialdemokratiet? Er det sådan, at den tidligere trafikminister, hr. Risgaard Knudsen, er en varm tilhænger af en bro? Er det sådan, at den tidligere formand for folketingets trafikudvalg, hr. Otto Mørch, er en varm tilhænger af en bro? Er det sådan, at den finanspolitiske ordfører, hr. Camre, er en varm tilhænger af en bro? Jeg kunne fortsætte. Der er mange andre i gruppen, som offentligt har tilkendegivet deres synspunkter om disse spørgsmål. Er det ikke sådan, at hr. J. K. Hansen taler for et lille flertal i dag? Er det ikke sådan, at der er forskellige opfattelser i socialdemokratiet såvel som i de fleste andre partier i denne sag?

(Kort bemærkning).